

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 28ης Ιανουαρίου 2021 *

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Οδηγία 2012/13/ΕΕ – Άρθρα 4 έως 7 – Έγγραφα δικαιωμάτων περιεχόμενα στα παραρτήματα Ι και ΙΙ – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών – Έγγραφο δικαιωμάτων κατά τη σύλληψη – Δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με την απαγγελλόμενη ποινική κατηγορία – Δικαίωμα πρόσβασης στο υλικό της δικογραφίας – Πρόσωπο που συλλαμβάνεται βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στο κράτος μέλος εκτέλεσης»

Στην υπόθεση C-649/19,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (ποινικό δικαστήριο ειδικών αρμοδιοτήτων, Βουλγαρία) με απόφαση της 20ής Αυγούστου 2019, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Σεπτεμβρίου 2019, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του

IR,

παρισταμένης της:

Spetsializirana prokuratura,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Regan, πρόεδρο τμήματος, M. Ilešić, E. Juhász, K. Λυκούργο (εισηγητή) και I. Jarukaitis, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Pikamäe

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vlácil και την T. Machovičová,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους J. Möller, M. Hellmann και E. Lankenau,
- η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Z. Fehér και την R. Kissné Berta,
- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την J. Schmoll,

* Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική.

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τις S. Grünheid και Y. G. Marinova και τον R. Troosters και στη συνέχεια από τις S. Grünheid και Y. G. Marinova,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 6 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), του άρθρου 4, του άρθρου 6, παράγραφος 2, και του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ 2012, L 142, σ. 1), καθώς και του άρθρου 1, παράγραφος 3, του άρθρου 8 και του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584), καθώς και το κύρος της απόφασης-πλαίσιο.
- 2 Η εν λόγω αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που κινήθηκε εις βάρος του IR για αδικήματα συνδεόμενα με λαθρεμπόριο τσιγάρων.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5, 6 και 12 της απόφασης-πλαίσιο 2002/584 έχουν ως εξής:
 - «(5) [...] Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. [...]
 - (6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας.
- [...]
- (12) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 [ΣΕΕ] και εκφράζονται στον Χάρτη [...], ιδίως δε στο[ν τίτλο] VI αυτού. Καμία από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο ώστε να απαγορεύει την άρνηση παράδοσης προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εφόσον αντικειμενικά στοιχεία δείχνουν ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται προς το σκοπό της δίωξης ή τιμωρίας προσώπου λόγω του φύλου,

της φυλής, της θρησκείας, της εθνοτικής καταγωγής, της ιθαγένειας, της γλώσσας, των πολιτικών φρονημάτων ή του γενετήσιου προσανατολισμού [του] ή ότι η θέση του προσώπου αυτού μπορεί να επιδεινωθεί για οποιονδήποτε από τους προαναφερόμενους λόγους.

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τους συνταγματικούς τους κανόνες σε σχέση με το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα.»

4 Το άρθρο 1 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου προβλέπει τα εξής:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 [ΣΕΕ].»

5 Το άρθρο 8 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου προβλέπει τα εξής:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα:

- α) ταυτότητα και ιθαγένεια του καταζητούμενου·
- β) όνομα, διεύθυνση, αριθμός τηλεφώνου και φαξ και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος·
- γ) ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2·
- δ) φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 2·
- ε) περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέσθηκε η αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου, του τόπου της τέλεσης και του βαθμού συμμετοχής του καταζητουμένου στην αξιόποινη πράξη·
- στ) την επιβληθείσα ποινή, εάν πρόκειται για τελεσίδικη απόφαση, ή την κλίμακα ποινών που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος·
- ζ) στο μέτρο του δυνατού, τις λοιπές συνέπειες της αξιόποινης πράξης.

2. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης. Κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά το χρόνο της έκδοσης της παρούσας απόφασης-πλαισίου ή μεταγενέστερα, να αναφέρει σε δήλωση που κατατίθεται στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι θα δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

- 6 Στο παράρτημα της απόφασης-πλασίου 2002/584 παρατίθεται έντυπο στο οποίο περιγράφονται λεπτομερώς τα στοιχεία που πρέπει να παρατίθενται στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

Η οδηγία 2012/13

- 7 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3, 11, 14, 21, 27, 28 και 39 της οδηγίας 2012/13 έχουν ως εξής:

«(3) Η υλοποίηση της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων επί ποινικών υποθέσεων προϋποθέτει ότι τα κράτη μέλη έχουν αμοιβαία εμπιστοσύνη στα αντίστοιχα συστήματα απονομής ποινικής δικαιοσύνης. Ο βαθμός της αμοιβαίας αναγνώρισης εξαρτάται κατά πολύ από μια σειρά παραμέτρων που περιλαμβάνουν μηχανισμούς προστασίας των δικαιωμάτων των υπόπτων ή κατηγορουμένων και τον καθορισμό κοινών ελαχίστων προτύπων, αναγκαίων για τη διευκόλυνση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.

[...]

(11) Στις 30 Νοεμβρίου 2009 το Συμβούλιο εξέδωσε ψήφισμα για τον οδικό χάρτη για την ενίσχυση των δικονομικών δικαιωμάτων των υπόπτων ή των κατηγορουμένων σε ποινικές διαδικασίες [ΕΕ 2009, C 295, σ. 1] (στο εξής «οδικός χάρτης»). [...]

[...]

(14) Η παρούσα οδηγία αφορά το μέτρο Β του οδικού χάρτη. Αποβλέποντας στην ενίσχυση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών, ορίζει κοινούς στοιχειώδεις κανόνες όσον αφορά την απαιτούμενη ενημέρωση των υπόπτων ή των κατηγορουμένων για την τέλεση αξιόποινης πράξης σχετικά με τα δικαιώματά τους και με την ποινική κατηγορία σε βάρος τους. Η παρούσα οδηγία στηρίζεται στα δικαιώματα που ορίζει ο Χάρτης, ιδίως στα άρθρα 6, 47 και 48, βάσει των άρθρων 5 και 6 της [Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ)] όπως έχουν ερμηνευθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της ΕΣΔΑ χρησιμοποιείται ο όρος “κατηγορία”. Στην παρούσα οδηγία ο όρος “ποινική κατηγορία” χρησιμοποιείται σε ολόκληρο το κείμενο για την περιγραφή της ίδιας έννοιας.

[...]

(21) Στην παρούσα οδηγία, αναφορές σε υπόπτους ή κατηγορουμένους που έχουν συλληφθεί ή κρατούνται θα πρέπει να θεωρούνται ότι αφορούν όλες τις περιπτώσεις στις οποίες ένας ύποπτος ή κατηγορούμενος στερείται κατά τη διάρκεια μιας ποινικής διαδικασίας της ελευθερίας του κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της ΕΣΔΑ, όπως ερμηνεύεται στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

[...]

(27) Ο κατηγορούμενος για τέλεση αξιόποινης πράξης θα πρέπει να λαμβάνει όλες τις πληροφορίες σχετικά με την ποινική κατηγορία προκειμένου να μπορεί να προετοιμάσει την υπεράσπισή του και να διασφαλίζεται ο δίκαιος χαρακτήρας των διαδικασιών.

(28) Η ενημέρωση του υπόπτου ή κατηγορούμενου για την αξιόποινη πράξη για την οποία φέρεται ως ύποπτος ή κατηγορείται ότι έχει διαπράξει, θα πρέπει να παρέχεται άμεσα και το αργότερο πριν από την πρώτη επίσημη ανάκρισή του από την αστυνομία ή άλλη αρμόδια αρχή, και χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η διενέργεια των ερευνών. Η περιγραφή των πραγματικών περιστατικών, περιλαμβανομένων, όπου είναι γνωστοί, και του χρόνου και τόπου τέλεσης της αξιόποινης

πράξης, για τη διάπραξη της οποίας το πρόσωπο είναι ύποπτο ή κατηγορείται, καθώς και του ενδεχόμενου νομικού χαρακτηρισμού της, θα πρέπει να αναφέρονται με επαρκείς λεπτομέρειες σε σχέση με το στάδιο της ποινικής διαδικασίας στο οποίο η περιγραφή αυτή παρέχεται, προκειμένου να διασφαλίζεται ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας και να καθίσταται δυνατή η αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων υπεράσπισης.

[...]

(39) Το δικαίωμα γραπτής ενημέρωσης σχετικά με τα δικαιώματα κατά τη σύλληψη που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, έναντι των συλλαμβανομένων εις εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δυνάμει της απόφασης-πλαίσιο 2002/584 [...]. Ως βοήθημα για τα κράτη μέλη στη σύνταξη του εγγράφου δικαιωμάτων των προσώπων αυτών, παρέχεται το υπόδειγμα του παραρτήματος II. Το υπόδειγμα αυτό είναι ενδεικτικό και ενδέχεται να αποτελέσει αντικείμενο αναθεώρησης στο πλαίσιο της έκθεσης της Επιτροπής για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, και μόλις τεθούν σε εφαρμογή όλα τα μέτρα του οδικού χάρτη.»

8 Το άρθρο 1 της οδηγίας αυτής ορίζει τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία ορίζει κανόνες σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης των υπόπτων ή κατηγορουμένων, σχετικά με τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας και τις εναντίον τους κατηγορίες. Ορίζει επίσης κανόνες για το δικαίωμα ενημέρωσης των προσώπων που υπόκεινται στο Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης σχετικά με τα δικαιώματά τους.»

9 Το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την άμεση ενημέρωση του υπόπτου ή κατηγορούμενου όσον αφορά τουλάχιστον τα ακόλουθα δικονομικά δικαιώματα, όπως ισχύουν δυνάμει του εθνικού τους δικαίου, προκειμένου να διασφαλίσουν την αποτελεσματική άσκησή τους:

α) το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο·

β) τυχόν δικαίωμα παροχής νομικών συμβουλών δωρεάν και τις σχετικές προϋποθέσεις τέτοιας παροχής νομικών συμβουλών·

γ) το δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με την ποινική κατηγορία σύμφωνα με το άρθρο 6·

δ) το δικαίωμα διερμηνείας και μετάφρασης·

ε) το δικαίωμα σιωπής.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ενημέρωση σύμφωνα με την παράγραφο 1 παρέχεται σε απλή και κατανοητή γλώσσα, προφορικά ή εγγράφως, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών αναγκών των υπόπτων ή κατηγορουμένων που είναι ευάλωτα πρόσωπα.»

10 Το άρθρο 4 της ίδιας οδηγίας ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την άμεση παροχή ενός εγγράφου δικαιωμάτων σε όποιον ύποπτο ή κατηγορούμενο συλλαμβάνεται ή κρατείται. Παρέχεται στον συλληφθέντα η δυνατότητα να διαβάσει το έγγραφο δικαιωμάτων και του επιτρέπεται να το διατηρεί στην κατοχή του καθ' όλη τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας του.

2. Εκτός από τις πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 3, το έγγραφο δικαιωμάτων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τα ακόλουθα δικαιώματα, ως ισχύουν σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο:

- α) το δικαίωμα πρόσβασης στο υλικό της δικογραφίας·
- β) το δικαίωμα ενημέρωσης των προξενικών αρχών και ενός προσώπου·
- γ) το δικαίωμα πρόσβασης σε επείγουσα ιατρική περίθαλψη και
- δ) τον ανώτατο αριθμό ωρών ή ημερών κατά τις οποίες ο ύποπτος ή κατηγορούμενος δύναται να στερηθεί της ελευθερίας του προτού προσαχθεί ενώπιον μιας δικαστικής αρχής.

3. Το έγγραφο δικαιωμάτων περιλαμβάνει επίσης βασικές πληροφορίες σχετικά με τις εκ του εθνικού δικαίου δυνατότητες προσβολής του νόμιμου χαρακτήρα της σύλληψης, επανεξέτασης της κράτησης ή υποβολής αίτησης για προσωρινή απόλυση.

4. Το έγγραφο δικαιωμάτων συντάσσεται σε απλή και κατανοητή γλώσσα. Ενδεικτικό υπόδειγμα του εγγράφου δικαιωμάτων παρατίθεται στο παράρτημα I.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να λαμβάνει το έγγραφο δικαιωμάτων συνταχθέν σε γλώσσα που κατανοεί. Όταν το έγγραφο δικαιωμάτων δεν είναι διαθέσιμο στην κατάλληλη γλώσσα, ο ύποπτος ή κατηγορούμενος ενημερώνεται για τα δικαιώματά του προφορικά σε γλώσσα που κατανοεί. Το έγγραφο δικαιωμάτων πρέπει στη συνέχεια να παρέχεται στον εμπλεκόμενο σε γλώσσα που κατανοεί και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.»

11 Το άρθρο 5 της οδηγίας 2012/13 προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την άμεση παροχή σε όποιον συλλαμβάνεται για τον σκοπό της εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ενός κατάλληλου εγγράφου δικαιωμάτων με πληροφορίες για τα δικαιώματά του σύμφωνα με το δίκαιο εφαρμογής της απόφασης-πλαίσιου [2002/584] στο κράτος μέλος της εκτέλεσης.

2. Το έγγραφο δικαιωμάτων συντάσσεται σε απλή και κατανοητή γλώσσα. Ενδεικτικό υπόδειγμα του εγγράφου δικαιωμάτων παρατίθεται στο παράρτημα II.»

12 Κατά το άρθρο 6 της οδηγίας αυτής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να ενημερώνεται για την αξιόποινη πράξη την οποία φέρεται, ή κατηγορείται, ότι διέπραξε. Η ενημέρωση αυτή είναι άμεση και δεόντως λεπτομερής προκειμένου να διασφαλισθούν ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας και η αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων υπεράσπισης του κατηγορουμένου.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να ενημερώνεται για τους λόγους της σύλληψης ή κράτησής του, συμπεριλαμβανομένης της αξιόποινης πράξης την οποία φέρεται, ή κατηγορείται, ότι διέπραξε.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το αργότερο με τη διαβίβαση του κατηγορητηρίου στο δικαστήριο να παρέχονται λεπτομερή στοιχεία για την ποινική κατηγορία, συμπεριλαμβανομένης της φύσης και του νομικού χαρακτηρισμού της αξιόποινης πράξης και του είδους της συμμετοχής του κατηγορουμένου.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να ενημερώνεται άμεσα για τυχόν αλλαγές στην ενημέρωση η οποία παρέχεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, όταν αυτό απαιτείται προκειμένου να διασφαλιστεί ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας.»

13 Το άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας ορίζει τα εξής:

«1. Όταν πρόσωπο συλλαμβάνεται και κρατείται σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής διαδικασίας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι χορηγούνται στον ίδιο ή τον συνήγορό του τα έγγραφα σχετικά με τη συγκεκριμένη υπόθεση τα οποία είναι στην κατοχή των αρμόδιων αρχών και τα οποία είναι ουσιώδη για την αποτελεσματική αμφισβήτηση, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, της νομιμότητας της σύλληψης και της κράτησης.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές χορηγούν πρόσβαση τουλάχιστον στο σύνολο του αποδεικτικού υλικού που κατέχουν υπέρ ή κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου στο εν λόγω άτομο ή στον συνήγορό του για τη διασφάλιση του δίκαιου χαρακτήρα της διαδικασίας και την προετοιμασία της υπεράσπισής του.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, η πρόσβαση στο υλικό σύμφωνα με την παράγραφο 2 παραχωρείται εγκαίρως ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων υπεράσπισης και το αργότερο έως την υποβολή των στοιχείων της κατηγορίας στην κρίση του δικαστηρίου. Εφόσον νέο αποδεικτικό υλικό περιέλθει στην κατοχή των αρμόδιων αρχών, παραχωρείται πρόσβαση σε αυτό το υλικό εγκαίρως ώστε να εξετασθεί δεόντως.

4. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 2 και 3, εφόσον δεν θίγεται το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, δεν επιτρέπεται η πρόσβαση σε τμήμα του υλικού αν αυτή ενδέχεται να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο τη ζωή ή τα θεμελιώδη δικαιώματα άλλου προσώπου ή τέτοια άρνηση είναι απολύτως απαραίτητη για την προστασία σημαντικού δημοσίου συμφέροντος, όπως στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η πρόσβαση θα μπορούσε να διακυβεύσει τη διεξαγωγή έρευνας, ή να βλάψει σοβαρά την εθνική ασφάλεια του κράτους μέλους στο οποίο διεξάγεται η ποινική διαδικασία. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σύμφωνα με τις διαδικασίες του εθνικού δικαίου, η απόφαση για την άρνηση πρόσβασης σε τμήμα του υλικού σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, να λαμβάνεται από δικαστική αρχή ή τουλάχιστον να υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο.

5. Η πρόσβαση βάσει του παρόντος άρθρου παρέχεται δωρεάν.»

14 Στο παράρτημα I της οδηγίας 2012/13 περιέχεται ένα ενδεικτικό υπόδειγμα εγγράφου δικαιωμάτων. Στο παράρτημα αυτό αναφέρεται ότι «[σ]κοπός του παρόντος υποδείγματος είναι να βοηθήσει τις εθνικές αρχές στη σύνταξη του εγγράφου δικαιωμάτων σε εθνικό επίπεδο. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιήσουν το υπόδειγμα αυτό. Κατά τη σύνταξη του εγγράφου δικαιωμάτων, τα κράτη μέλη δύνανται να τροποποιούν το υπόδειγμα αυτό προκειμένου να το προσαρμόσουν στις εθνικές τους διατάξεις και να προσθέσουν περαιτέρω χρήσιμες πληροφορίες. Το έγγραφο δικαιωμάτων πρέπει να παρέχεται με τη σύλληψη ή κράτηση. Αυτό ωστόσο δεν παρεμποδίζει τα κράτη μέλη να παρέχουν στους υπόπτους ή κατηγορουμένους έγγραφες πληροφορίες σε άλλες περιπτώσεις κατά τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας».

15 Το εν λόγω μοντέλο περιλαμβάνει οκτώ κατηγορίες πληροφοριών.

16 Στο παράρτημα II της οδηγίας 2012/13 περιέχεται ενδεικτικό υπόδειγμα εγγράφου δικαιωμάτων για συλληφθέντες βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Στο παράρτημα αυτό αναφέρεται ότι «[σ]κοπός του παρόντος υποδείγματος είναι να βοηθήσει τις εθνικές αρχές στη σύνταξη του εγγράφου δικαιωμάτων σε εθνικό επίπεδο. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιήσουν το υπόδειγμα αυτό. Κατά τη σύνταξη του εγγράφου δικαιωμάτων, τα κράτη μέλη δύνανται να τροποποιούν το υπόδειγμα αυτό προκειμένου να το προσαρμόσουν στις εθνικές τους διατάξεις και να προσθέσουν περαιτέρω χρήσιμες πληροφορίες».

- 17 Το εν λόγω υπόδειγμα περιλαμβάνει πέντε κατηγορίες πληροφοριών.

Το βουλγαρικό δίκαιο

- 18 Με τον *Zakon za ekstraditsiata i evropeyskata zapoved za arest* (νόμο περί έκδοσης αλλοδαπών και περί ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης) (DV αριθ. 46 του 2005) τέθηκε σε εφαρμογή η απόφαση-πλαίσιο 2002/584. Το άρθρο 37 του νόμου αυτού και το συνημμένο σ' αυτόν έντυπο αντιστοιχούν στο άρθρο 8 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου και στο έντυπο που περιέχεται στο παράρτημά της.
- 19 Το άρθρο 65, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, και το άρθρο 269, παράγραφος 3, σημείο 4, στοιχείο b, του *Nakazatelno-protsesualen kodeks* (κώδικα ποινικής δικονομίας, στο εξής: NPK) δεν απαγορεύουν την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων όταν το πρόσωπο συλλαμβάνεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης του εντάλματος.
- 20 Το άρθρο 55 του NPK και τα άρθρα 72 έως 74 του *Zakon za Ministerstvoto na vatreshnite raboti* (νόμου περί του Υπουργείου Εσωτερικών, στο εξής: ZMVR) προβλέπουν ότι ο συλληφθείς από τις βουλγαρικές αρχές στη Βουλγαρία βάσει εθνικού εντάλματος σύλληψης ενημερώνεται για τα δικαιώματά του ως συλληφθέντος, καθώς και για τα δικαιώματά του ως κατηγορουμένου. Κατά το άρθρο 72, παράγραφος 4, του ZMVR, καθώς και κατά τα άρθρα 65 και 270 του NPK, ο συλληφθείς ενημερώνεται για το δικαίωμά του να προσβάλει το ένταλμα σύλληψης και να λάβει γνώση όλων των εγγράφων που αφορούν την υπόθεση στο πλαίσιο του σχετικού ενδίκου βοηθήματος. Πρέπει να μπορεί να έχει άμεση επαφή με τον δικηγόρο του, ακόμη και αν αυτός έχει διοριστεί αυτεπαγγέλτως. Επιπλέον, το δικαστήριο αποστέλλει αυτεπαγγέλτως στον συλληφθέντα αντίγραφο του κατηγορητηρίου, στο οποίο περιγράφονται λεπτομερώς οι πράξεις για τις οποίες κατηγορείται, καθώς και τη διάταξη με την οποία ορίζεται η ημερομηνία της επ' ακροατηρίου συζήτησης και στην οποία περιγράφονται λεπτομερώς τα δικαιώματά του στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας. Αφού ενημερωθεί για τα δικαιώματά του και για τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που αφορούν τη σύλληψή του, ο συλληφθείς μπορεί να την προσβάλει αμέσως ενώπιον του δικαστηρίου.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 21 Η *Spetsializirana prokuratura* (ειδική εισαγγελία, Βουλγαρία) άσκησε ποινική δίωξη κατά του IR, ο οποίος κατηγορήθηκε ότι μετείχε σε εγκληματική οργάνωση με σκοπό τη διάπραξη φορολογικών παραβάσεων. Κατά το προκαταρκτικό στάδιο της κινηθείσας εις βάρος του ποινικής διαδικασίας, κατά τη διάρκεια της οποίας προσέφυγε στις υπηρεσίες δύο δικηγόρων που επέλεξε ο ίδιος, ο IR ενημερώθηκε για ορισμένα μόνον από τα δικαιώματά του ως κατηγορουμένου.
- 22 Κατά την έναρξη, στις 24 Φεβρουαρίου 2017, του ενώπιον δικαστηρίου σταδίου της ποινικής διαδικασίας εις βάρος του IR, ο τελευταίος είχε εγκαταλείψει την κατοικία του και δεν κατέστη δυνατόν να εντοπιστεί. Οι δύο δικηγόροι που τον είχαν εκπροσωπήσει κατά το προκαταρκτικό στάδιο της ποινικής διαδικασίας δήλωσαν ότι δεν τον εκπροσωπούσαν πλέον. Για την εκπροσώπησή του διορίστηκε αυτεπαγγέλτως νέος δικηγόρος.
- 23 Με διάταξη της 10ης Απριλίου 2017, η οποία επικυρώθηκε κατ' έφεση στις 19 Απριλίου 2017, το αιτούν δικαστήριο επέβαλε στον IR το μέτρο της προσωρινής κράτησης, που συνιστά εθνικό ένταλμα σύλληψης. Ο IR δεν έλαβε μέρος στη διαδικασία και εκπροσωπήθηκε από τον δικηγόρο που διορίστηκε αυτεπαγγέλτως για την υπεράσπισή του.
- 24 Στις 25 Μαΐου 2017 εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εις βάρος του IR, ο οποίος εξακολουθούσε να μην έχει βρεθεί. Ο δικηγόρος που είχε διοριστεί αυτεπαγγέλτως για να τον εκπροσωπήσει αντικαταστάθηκε από νέο δικηγόρο, ο οποίος διορίστηκε επίσης αυτεπαγγέλτως.

- 25 Επειδή το αιτούν δικαστήριο δεν ήταν βέβαιο ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που είχε εκδώσει εις βάρος του IR ήταν σύμφωνο με το δίκαιο της Ένωσης, καθώς δεν είχαν γνωστοποιηθεί σε αυτόν ορισμένα από τα δικαιώματα που μπορούσε να επικαλεστεί κατά το βουλγαρικό δίκαιο, αποφάσισε να ακυρώσει το εν λόγω ένταλμα σύλληψης.
- 26 Το δικαστήριο αυτό επισημαίνει ότι, έχοντας αποφασίσει να εκδώσει νέο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εις βάρος του IR, επιθυμεί ορισμένες διευκρινίσεις ως προς τις πληροφορίες που πρέπει να επισυνάψει στο εν λόγω ένταλμα, προκειμένου να διασφαλιστεί ο σεβασμός των δικαιωμάτων που παρέχει η οδηγία 2012/13.
- 27 Κατά πρώτον, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι δεν προκύπτει σαφώς από τις διατάξεις της οδηγίας αυτής αν το άρθρο 4, το άρθρο 6, παράγραφος 2, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας τυγχάνουν εφαρμογής σε πρόσωπο το οποίο συλλαμβάνεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.
- 28 Κατά το δικαστήριο αυτό, πρέπει να εξεταστεί αν τα πρόσωπα που έχουν συλληφθεί βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μπορούν να επικαλεστούν όχι μόνον τα δικαιώματα που αναφέρονται ρητώς στο άρθρο 5 και στο παράρτημα II της οδηγίας 2012/13, αλλά και τα δικαιώματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4 και στο παράρτημα I της οδηγίας αυτής. Το ζήτημα αυτό τίθεται και για τα δικαιώματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, καθώς δεν είναι βέβαιο ότι το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να τα επικαλεστεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ενός τέτοιου εντάλματος.
- 29 Κατά δεύτερον, σε περίπτωση που κριθεί ότι ο συλληφθείς στο κράτος μέλος εκτέλεσης βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να απολαύει όλων των δικαιωμάτων που θα είχε αν είχε συλληφθεί στο έδαφος του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν το άρθρο 8 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 έχει την έννοια ότι το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μπορεί να τροποποιηθεί, έτσι ώστε να αναγράφει, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 2012/13, τα ένδικα βοηθήματα τα οποία χωρούν κατά των ενταλμάτων σύλληψης που έχει εκδώσει το δικαστήριο αυτό.
- 30 Κατά τρίτον, αν θεωρηθεί ότι δεν μπορούν να συμπληρωθούν οι πληροφορίες που περιέχονται στο έντυπο της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν υφίστανται άλλα μέσα δυνάμει να εξασφαλίσουν την πραγματική και αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων που διαθέτει ο IR δυνάμει της οδηγίας 2012/13, αμέσως μετά τη σύλληψή του σε άλλο κράτος μέλος βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Ένα από τα μέσα αυτά θα μπορούσε να συνίσταται στην ενημέρωση του προσώπου αυτού για τα δικαιώματα που του παρέχει το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας και για τους λόγους της σύλληψής του κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, καθώς και για το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας. Συνακόλουθα, το αιτούν δικαστήριο που εξέδωσε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης θα μπορούσε να αποστείλει στο εν λόγω πρόσωπο, αφού πληροφορηθεί τη σύλληψή του, το έγγραφο δικαιωμάτων σε περίπτωση σύλληψης, αντίγραφο του εθνικού εντάλματος σύλληψης και των συναφών αποδεικτικών στοιχείων, καθώς και τα στοιχεία επικοινωνίας του συνηγόρου του, και, εάν το εν λόγω πρόσωπο το ζητήσει, αντίγραφα των λοιπών εγγράφων της υπόθεσης που το αφορά.
- 31 Κατά τέταρτον, σε περίπτωση που γίνει δεκτό ότι το δικαστήριο έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει τη δυνατότητα είτε να συμπληρώσει το κείμενο του εν λόγω εντάλματος, προσθέτοντας πληροφορίες σχετικές με τα δικαιώματα του συλληφθέντος, είτε να ενημερώσει τον συλληφθέντα για τα δικαιώματά του μετά τη σύλληψή του, χωρίς ωστόσο να υποχρεούται να προβεί στις ως άνω ενέργειες, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι ανακύπτει ζήτημα κύρους της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, η οποία δεν διασφαλίζει την πραγματική άσκηση των δικαιωμάτων που πρέπει να διαθέτει ο συλληφθείς δυνάμει της οδηγίας 2012/13 και των άρθρων 6 και 47 του Χάρτη.

32 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Spetsializiran nakazatelen sad (ποινικό δικαστήριο ειδικών αρμοδιοτήτων, Βουλγαρία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

- «1) Αναγνωρίζονται στον κατηγορούμενο ο οποίος συνελήφθη δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης τα δικαιώματα του κατηγορουμένου που προβλέπονται στο άρθρο 4 (ιδίως το δικαίωμα του άρθρου 4, παράγραφος 3), στο άρθρο 6, παράγραφος 2, και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας [2012/13];
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: έχει το άρθρο 8 της απόφασης-πλασίου [2002/584] την έννοια ότι επιτρέπει τροποποίηση του περιεχομένου του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης όσον αφορά το έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα, ιδίως την προσθήκη νέου κειμένου σχετικά με τα δικαιώματα του εκζητουμένου έναντι των δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης όσον αφορά προσφυγή κατά του εθνικού εντάλματος σύλληψης και του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: συνάδει με την αιτιολογική σκέψη 12 και τις διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 3, της απόφασης-πλασίου [2002/584], του άρθρου 4, του άρθρου 6, παράγραφος 2, και του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας [2012/13] και των άρθρων 6 και 47 του Χάρτη η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης με ακριβή τήρηση του εντύπου, όπως αυτό παρατίθεται στο παράρτημα (ήτοι χωρίς ενημέρωση του εκζητουμένου σχετικά με τα δικαιώματά του έναντι της δικαστικής αρχής έκδοσης), όταν η δικαστική αρχή έκδοσης αμέσως μόλις πληροφορείται τη σύλληψη του εκζητουμένου τον ενημερώνει για τα δικαιώματα που έχει και του αποστέλλει τα σχετικά έγγραφα;
- 4) Είναι ισχυρή η απόφαση-πλαίσιο [2002/584] στην περίπτωση που δεν υφίστανται άλλα νομικά μέσα για την εγγύηση των δικαιωμάτων των οποίων απολαύει ο συλληφθείς δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης κατά το άρθρο 4 (ιδίως κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3), το άρθρο 6, παράγραφος 2, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας [2012/13];»

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 33 Η Γερμανική Κυβέρνηση εκφράζει επιφυλάξεις ως προς το παραδεκτό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, για τον λόγο ότι δεν υφίσταται εκκρεμής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου διαφορά, δεδομένου ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε εις βάρος του IR έχει ακυρωθεί. Κατά την άποψή της, τα υποβαλλόμενα προδικαστικά ερωτήματα είναι, επομένως, υποθετικά και, επιπλέον, θα είχαν νόημα μόνο για την έκδοση νέου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, στην περίπτωση που ο IR δεν βρισκόταν πλέον σε βουλγαρικό έδαφος.
- 34 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να υποβάλλουν προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο μόνον εφόσον εκκρεμεί ενώπιόν τους διαφορά και εφόσον καλούνται να αποφανθούν στο πλαίσιο διαδικασίας που πρόκειται να καταλήξει στην έκδοση αποφάσεως δικαιοδοτικού χαρακτήρα (αποφάσεις της 31ης Μαΐου 2005, ΣΥΦΑΙΤ κ.λπ., C-53/03, EU:C:2005:333, σκέψη 29, και της 16ης Σεπτεμβρίου 2020, Anesco κ.λπ., C-462/19, EU:C:2020:715, σκέψη 36).
- 35 Στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων την οποία προβλέπει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο που έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της δικαστικής αποφάσεως που πρόκειται να εκδώσει να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα μιας προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δικής του αποφάσεως όσο και τη λυσιτέλεια των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο. Συνεπώς, εφόσον τα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα αφορούν την

ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο οφείλει, κατ' αρχήν, να απαντήσει (απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2019, *Elektrozpredelenie Yug*, C-31/18, EU:C:2019:868, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 36 Επομένως, υπέρ των ερωτημάτων που αφορούν το δίκαιο της Ένωσης συντρέχει τεκμήριο λυσιτέλειας. Το Δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να αποφανθεί επί προδικαστικού ερωτήματος που έχει υποβάλει εθνικό δικαστήριο μόνον όταν είναι πρόδηλο ότι η ζητούμενη ερμηνεία ή εκτίμηση του κύρους κανόνα της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσης ή, ακόμη, όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί (απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 2019, *Winterhoff και Eisenbeis*, C-4/18 και C-5/18, EU:C:2019:860, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 37 Εν προκειμένω, δεν χωρεί αμφιβολία ως προς τον εκκρεμή χαρακτήρα της διαφοράς και τον δικαιοδοτικό χαρακτήρα της διαδικασίας, δεδομένου ότι η ειδική εισαγγελία άσκησε ποινική δίωξη, η οποία εξακολουθεί να εκκρεμεί, κατά του IR, ο οποίος κατηγορείται για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση με σκοπό τη διάπραξη φορολογικών αδικημάτων και για τον οποίον διορίστηκε αυτεπαγγέλτως δικηγόρος.
- 38 Επισημαίνεται επίσης ότι το αιτούν δικαστήριο αναφέρει ότι απευθύνεται στο Δικαστήριο προκειμένου να εκδώσει, αναλόγως των απαντήσεων που θα δοθούν στα υποβληθέντα ερωτήματα, νέο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εις βάρος του IR. Δεν μπορεί συνεπώς να θεωρηθεί ότι τα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα δεν έχουν καμία σχέση με το υποστατό ή με το αντικείμενο της εκκρεμούς διαδικασίας ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ούτε ότι το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως.
- 39 Επιπλέον, η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει ως συνέπεια την πιθανή σύλληψη του καταζητούμενου και, ως εκ τούτου, θίγει την ατομική του ελευθερία. Το Δικαστήριο έχει κρίνει, σε σχέση με διαδικασία που αφορούσε τέτοιο ένταλμα, ότι η διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων αποτελεί, κατά κύριο λόγο, ευθύνη του κράτους μέλους έκδοσης. Για τη διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων αυτών, η οποία ενδέχεται να οδηγήσει δικαστική αρχή στο να λάβει απόφαση έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, κρίνεται σκόπιμο η αρχή αυτή να έχει την ευχέρεια να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως [πρβλ. απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, *AY (Ένταλμα σύλληψης – Μάρτυρας)*, C-268/17, EU:C:2018:602, σκέψεις 28 και 29].
- 40 Κατά συνέπεια, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κρίνεται παραδεκτή.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

- 41 Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν το άρθρο 4, και ιδίως η παράγραφος 3 αυτού, το άρθρο 6, παράγραφος 2, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/13 έχουν την έννοια ότι τα δικαιώματα που προβλέπονται από τις εν λόγω διατάξεις έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των προσώπων που συλλαμβάνονται σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.
- 42 Κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ενώσεως πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 4ης Μαΐου 2010, *TNT Express Nederland*, C-533/08, EU:C:2010:243, σκέψη 44, και της 6ης Οκτωβρίου 2020, *Jobcenter Krefeld*, C-181/19, EU:C:2020:794, σκέψη 61).

- 43 Συναφώς, όσον αφορά το γράμμα των επίμαχων διατάξεων, το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/13 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν την άμεση παροχή ενός εγγράφου δικαιωμάτων σε όποιον ύποπτο ή κατηγορούμενο συλλαμβάνεται ή κρατείται. Το δε άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 2012/13 προβλέπει ότι το εν λόγω έγγραφο δικαιωμάτων περιέχει βασικές πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες προσβολής, κατά το εθνικό δίκαιο, του νόμιμου χαρακτήρα της σύλληψης, επανεξέτασης της κράτησης ή υποβολής αίτησης για προσωρινή απόλυση.
- 44 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας αφορά επίσης τους υπόπτους και τους κατηγορουμένους που συλλαμβάνονται ή κρατούνται. Η διάταξη αυτή προβλέπει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να ενημερώνεται για τους λόγους της σύλληψης ή κράτησής του, συμπεριλαμβανομένης της αξιόποινης πράξης την οποία φέρεται, ή κατηγορείται, ότι διέπραξε.
- 45 Το δε άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/13, το οποίο προβλέπει ότι, όταν ένα πρόσωπο συλλαμβάνεται και κρατείται σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής διαδικασίας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι χορηγούνται στον ίδιο ή τον συνήγορό του τα έγγραφα σχετικά με τη συγκεκριμένη υπόθεση τα οποία είναι στην κατοχή των αρμόδιων αρχών και τα οποία είναι ουσιώδη για την αποτελεσματική αμφισβήτηση, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, της νομιμότητας της σύλληψης και της κράτησης, αφορά επίσης τους εν λόγω υπόπτους και κατηγορουμένους, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό της παραγράφου αυτής με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου.
- 46 Διαπιστώνεται ότι από την ανάλυση του γράμματος των επίμαχων διατάξεων και μόνο δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί αν τα πρόσωπα που συλλαμβάνονται σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης περιλαμβάνονται στους υπόπτους και τους κατηγορουμένους που συλλαμβάνονται ή κρατούνται κατά την έννοια της οδηγίας 2012/13 και στην περίπτωση των οποίων έχουν εφαρμογή τα δικαιώματα που διαλαμβάνονται στις διατάξεις αυτές.
- 47 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι εν λόγω διατάξεις πρέπει να ερμηνευθούν λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται και του σκοπού της οδηγίας 2012/13.
- 48 Όσον αφορά το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται οι διατάξεις αυτές, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 5 της οδηγίας 2012/13 αφορά ρητώς τα δικαιώματα των προσώπων που συλλαμβάνονται για τον σκοπό της εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την άμεση παροχή στα πρόσωπα αυτά ενός κατάλληλου εγγράφου δικαιωμάτων με πληροφορίες για τα δικαιώματά τους σύμφωνα με το δίκαιο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου 2002/584 στο κράτος μέλος της εκτέλεσης. Κατά την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου, ενδεικτικό υπόδειγμα του εγγράφου παρατίθεται στο παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας.
- 49 Το ίδιο αυτό άρθρο πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 39 της οδηγίας 2012/13, η οποία διευκρινίζει ότι το δικαίωμα γραπτής ενημέρωσης σχετικά με τα δικαιώματα κατά τη σύλληψη, όπως προβλέπεται στην οδηγία αυτή, θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνον τηρουμένων των αναλογιών έναντι των συλλαμβανομένων σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η δε ίδια αιτιολογική σκέψη παραπέμπει προς τον σκοπό αυτόν στο μοναδικό ενδεικτικό υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II της οδηγίας αυτής, ως βοήθημα για τα κράτη μέλη στη σύνταξη του εγγράφου δικαιωμάτων για τα πρόσωπα αυτά.
- 50 Επισημαίνεται ότι το εν λόγω ενδεικτικό υπόδειγμα διακρίνεται από το υπόδειγμα του παραρτήματος I της εν λόγω οδηγίας, στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 4 αυτής και το οποίο αφορά το έγγραφο δικαιωμάτων που πρέπει να παραδίδεται στους υπόπτους και στους κατηγορουμένους που συλλαμβάνονται ή κρατούνται.
- 51 Πράγματι, καίτοι, όπως προκύπτει ρητώς από το εισαγωγικό μέρος των παραρτημάτων I και II της οδηγίας 2012/13, τα κράτη μέλη δύνανται να τροποποιούν τα δύο αυτά ενδεικτικά υποδείγματα προκειμένου να τα προσαρμόσουν στις εθνικές τους διατάξεις και να προσθέσουν περαιτέρω χρήσιμες

πληροφορίες, τα εν λόγω υποδείγματα περιλαμβάνουν ένα μόνον κοινό κεφάλαιο, αυτό που αφορά τη συνδρομή δικηγόρου. Τα λοιπά κεφάλαια των ίδιων αυτών υποδειγμάτων, όπως προκύπτει από τον τίτλο ή από το περιεχόμενό τους, αφορούν ειδικότερα τα δικαιώματα είτε του υπόπτου ή κατηγορουμένου στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, στην περίπτωση του παραρτήματος I της οδηγίας 2012/13, είτε του προσώπου που συλλαμβάνεται βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, στην περίπτωση του παραρτήματος II αυτής.

- 52 Διαπιστώνεται ότι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 44 των προτάσεών του, ουδεμία διάταξη της οδηγίας 2012/13 προβλέπει ότι τα πρόσωπα που συλλαμβάνονται βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να λαμβάνουν έγγραφο στο οποίο συγκεντρώνονται οι πληροφορίες που περιέχονται και στα δύο ενδεικτικά υποδείγματα που παρατίθενται στα παραρτήματα I και II της εν λόγω οδηγίας.
- 53 Επίσης, εφόσον οι διατάξεις των οποίων την ερμηνεία ζητεί το αιτούν δικαστήριο αφορούν τους υπόπτους ή τους κατηγορουμένους που συλλαμβάνονται ή κρατούνται, το άρθρο 5 της οδηγίας 2012/13, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 39 της οδηγίας, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δεν αφορούν τα πρόσωπα που συλλαμβάνονται σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.
- 54 Η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώνεται από την αιτιολογική σκέψη 21 της οδηγίας, κατά την οποία οι αναφορές της εν λόγω οδηγίας σε υπόπτους ή κατηγορουμένους που έχουν συλληφθεί ή κρατούνται θα πρέπει να θεωρείται ότι αφορούν όλες τις περιπτώσεις στις οποίες ένας ύποπτος ή κατηγορούμενος στερείται κατά τη διάρκεια μιας ποινικής διαδικασίας την ελευθερία του, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της ΕΣΔΑ, όπως ερμηνεύεται στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.
- 55 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 47 των προτάσεών του, η τελευταία αυτή διάταξη αφορά την περίπτωση κατά την οποία ένα πρόσωπο «συνελήφθη και κρατείται όπως οδηγηθεί ενώπιον της αρμοδίας δικαστικής αρχής εις την περίπτωση ενλόγου υπονομίας ότι διέπραξεν αδίκημα, ή υπάρχουν λογικά δεδομένα προς παραδοχήν της ανάγκης όπως ούτος εμποδισθή από του να διαπράξη αδίκημα ή δραπετεύση μετά την διάπραξιν τούτου». Η περίπτωση αυτή διαφέρει από εκείνη του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της ΕΣΔΑ, ήτοι την περίπτωση της νομότυπης σύλληψης ή κράτησης προσώπου προκειμένου να εμποδιστεί να εισέλθει παρανόμως στη χώρα ή προσώπου εναντίον του οποίου εκκρεμεί διαδικασία απελάσεως ή εκδόσεως. Η τελευταία αυτή περίπτωση αντιστοιχεί στον μηχανισμό του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που θεσπίστηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584.
- 56 Η ερμηνεία του άρθρου 4, του άρθρου 6, παράγραφος 2, και του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/13 υπό το πρίσμα του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται οι διατάξεις αυτές, σύμφωνα με την οποία οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόζονται στα πρόσωπα που συλλαμβάνονται σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, επιβεβαιώνεται και από τους σκοπούς της οδηγίας αυτής.
- 57 Επισημαίνεται συναφώς ότι το άρθρο 1 της οδηγίας 2012/13, το οποίο ορίζει το αντικείμενό της, διακρίνει τα δικαιώματα των υπόπτων και των κατηγορουμένων από τα δικαιώματα των προσώπων εις βάρος των οποίων έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Ειδικότερα, το άρθρο αυτό προβλέπει ότι η εν λόγω οδηγία ορίζει κανόνες σχετικούς με το δικαίωμα ενημέρωσης των υπόπτων ή κατηγορουμένων σχετικά με τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας και με τις εναντίον τους κατηγορίες. Αναφέρει, δε, ότι η οδηγία ορίζει επίσης κανόνες για το δικαίωμα ενημέρωσης των προσώπων κατά των οποίων έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης σχετικά με τα δικαιώματά τους.

- 58 Από τον συνδυασμό του άρθρου αυτού και των αιτιολογικών σκέψεων 14, 27 και 39 της οδηγίας 2012/13 προκύπτει ότι σκοπός της είναι η θέσπιση ελάχιστων κανόνων για την ενημέρωση των υπόπτων ή των κατηγορουμένων για την τέλεση αξιόποινης πράξης, προκειμένου να μπορούν να προετοιμάσουν την υπεράσπισή τους και να διασφαλίζεται ο δίκαιος χαρακτήρας των διαδικασιών, αλλά και η διαφύλαξη των ιδιαιτεροτήτων της διαδικασίας για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.
- 59 Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης κατατείνει, μέσω της καθιέρωσης ενός απλουστευμένου και αποτελεσματικότερου συστήματος παραδόσεως, απευθείας μεταξύ δικαστικών αρχών, των καταδικασθέντων ή υπόπτων για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας, στη διευκόλυνση και στην επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας, συμβάλλοντας στην επίτευξη του σκοπού τον οποίο έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση να καταστεί χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης επί τη βάση του υψηλού βαθμού εμπιστοσύνης που πρέπει να υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών [απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2020, Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Κανόνας της ειδικότητας), C-195/20 PPU, EU:C:2020:749, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 60 Προβλέποντας, στο άρθρο της 5, ότι παρέχεται άμεσα σε όποιον συλλαμβάνεται για τον σκοπό της εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ένα κατάλληλο έγγραφο δικαιωμάτων με πληροφορίες για τα δικαιώματά του σύμφωνα με το δίκαιο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου 2002/584 στο κράτος μέλος της εκτέλεσης, η οδηγία 2012/13 συμβάλλει αποτελεσματικά στην επίτευξη του σκοπού αυτού της απλοποίησης και της ταχύτητας της διαδικασίας.
- 61 Εξάλλου, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 44 των προτάσεών του, το πρόσωπο το οποίο αφορά ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε στο πλαίσιο ποινικής δίωξης, αφότου παραδοθεί στις αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος αυτού, αποκτά την ιδιότητα του «κατηγορουμένου» κατά την έννοια της οδηγίας 2012/13 και απολαύει όλων των δικαιωμάτων που συνδέονται με την ιδιότητα αυτή, ιδίως δε των δικαιωμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 4, 6 και 7 της οδηγίας. Συνεπώς, μπορεί το πρόσωπο αυτό να προετοιμάσει την άμυνά του και να διασφαλιστεί ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας, σύμφωνα με τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας.
- 62 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 4, και ιδίως η παράγραφος 3 αυτού, το άρθρο 6, παράγραφος 2, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/13 έχουν την έννοια ότι τα δικαιώματα που προβλέπονται από τις εν λόγω διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των προσώπων που συλλαμβάνονται σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

- 63 Δεδομένου ότι το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα υποβλήθηκε μόνο για την περίπτωση που το άρθρο 4, το άρθρο 6, παράγραφος 2, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/13 θα έπρεπε να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι τα δικαιώματα που προβλέπονται από τις εν λόγω διατάξεις έχουν εφαρμογή στα πρόσωπα που έχουν συλληφθεί σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η απάντηση στο ερώτημα αυτό παρέλκει, λαμβανομένης υπόψη της απάντησης που δόθηκε στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα.

Επί του τρίτου και του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος

- 64 Με το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του κύρους της απόφασης-πλαισίου 2002/584 υπό το πρίσμα της οδηγίας 2012/13 και των άρθρων 6 και 47 του Χάρτη, καθόσον η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο προβλέπει ότι οι πληροφορίες που κοινοποιούνται στα πρόσωπα που συλλαμβάνονται σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης περιορίζονται σε

εκείνες που μνημονεύονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαίσιου και περιέχονται στο έντυπο που επισυνάπτεται στο παράρτημα αυτής, καθώς και στο υπόδειγμα του παραρτήματος II της εν λόγω οδηγίας.

- 65 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι η εσωτερική νομιμότητα μιας πράξης της Ένωσης δεν μπορεί να εξεταστεί υπό το πρίσμα άλλης πράξης της Ένωσης της ίδιας κανονιστικής ισχύος, εκτός αν έχει εκδοθεί κατ' εφαρμογήν της τελευταίας αυτής πράξης ή αν προβλέπεται ρητώς σε μία από τις δύο πράξεις ότι η μία κατισχύει της άλλης (απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2020, Ουγγαρία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-620/18, EU:C:2020:1001, σκέψη 119).
- 66 Στην προκειμένη περίπτωση, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 και η οδηγία 2012/13 είναι αμφότερες πράξεις του παράγωγου δικαίου και η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δεν εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2012/13, η οποία εξάλλου είναι μεταγενέστερη. Εξάλλου, δεν προβλέπεται ρητώς ότι μία από τις δύο αυτές πράξεις κατισχύει της άλλης. Κατά συνέπεια, παρέλκει η εξέταση του κύρους της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 υπό το πρίσμα των διατάξεων της οδηγίας 2012/13.
- 67 Το κύρος της εν λόγω απόφασης-πλαίσιου πρέπει, αντιθέτως, να εξεταστεί υπό το πρίσμα των άρθρων 6 και 47 του Χάρτη.
- 68 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ειδικότερα εάν, όταν τα δικαιώματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4, στο άρθρο 6, παράγραφος 2, και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/13 δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των προσώπων που έχουν συλληφθεί σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθίσταται αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερής για τα εν λόγω πρόσωπα η προσβολή των εθνικών και ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης που έχουν εκδοθεί εις βάρος τους.
- 69 Ειδικότερα, από τη σκέψη 70 της απόφασης της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau) (C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), προκύπτει ότι η απόφαση εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να μπορεί να προσβληθεί στο κράτος μέλος έκδοσης με ένδικο βοήθημα το οποίο να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία. Για να μπορεί, όμως, ο ενδιαφερόμενος να ασκήσει αποτελεσματικά τα δικαιώματα που του παρέχει η οδηγία 2012/13, πρέπει να απολαύει αυτών όχι μόνο μετά την παράδοσή του στις δικαστικές αρχές έκδοσης του εντάλματος, αλλά ήδη από τη σύλληψή του στο κράτος μέλος εκτέλεσης.
- 70 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, σύμφωνα με το άρθρο της 1, παράγραφος 3, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 ΣΕΕ.
- 71 Το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που καθιερώνεται με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, η οποία εδράζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών ως προς το ότι οι αντίστοιχες εθνικές έννομες τάξεις τους είναι σε θέση να παρέχουν ισοδύναμη και αποτελεσματική προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται σε επίπεδο Ένωσης, ιδίως από τον Χάρτη [αποφάσεις της 10ης Νοεμβρίου 2016, Özcelik, C-453/16 PPU, EU:C:2016:860, σκέψη 23 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 9ης Οκτωβρίου 2019, NJ (Εισαγγελία της Βιέννης), C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, σκέψη 27].
- 72 Στο πλαίσιο αυτό, όταν εκδίδεται ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης με σκοπό τη σύλληψη και παράδοση από άλλο κράτος μέλος ενός καταζητούμενου προσώπου για την άσκηση ποινικής δίωξης, το πρόσωπο αυτό πρέπει να έχει, σε ένα πρώτο στάδιο της διαδικασίας, τις δικονομικές εγγυήσεις και τα θεμελιώδη δικαιώματα, των οποίων την προστασία πρέπει να διασφαλίζουν οι δικαστικές αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, ιδίως κατά την έκδοση εθνικού εντάλματος σύλληψης [πρβλ. αποφάσεις της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 66, και της 9ης Οκτωβρίου 2019, NJ (Εισαγγελία της Βιέννης), C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, σκέψη 33].

- 73 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως περιλαμβάνει, συνεπώς, προστασία σε δύο επίπεδα των δικονομικών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των οποίων πρέπει να απολαύει ο καταζητούμενος, καθόσον, στη δικαστική προστασία που προβλέπεται στο πρώτο επίπεδο, κατά την έκδοση εθνικής αποφάσεως όπως το εθνικό ένταλμα συλλήψεως, προστίθεται και η προστασία που εξασφαλίζεται στο δεύτερο επίπεδο, κατά την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, η οποία μπορεί κατά περίπτωση να λαμβάνει χώρα σε σύντομο χρονικό διάστημα, μετά την έκδοση της εν λόγω εθνικής δικαστικής αποφάσεως [αποφάσεις της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 67, της 9ης Οκτωβρίου 2019, NJ (Εισαγγελία της Βιέννης), C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, σκέψη 34, και της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg και Openbaar Ministerie (Εισαγγελίες Λυών και Tours), C-566/19 PPU και C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, σκέψη 59].
- 74 Δεδομένου ότι η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως δύναται να θίξει το δικαίωμα του ενδιαφερομένου προσώπου στην ελευθερία, το οποίο κατοχυρώνεται από το άρθρο 6 του Χάρτη, η προστασία αυτή συνεπάγεται ότι, τουλάχιστον σε ένα από τα δύο επίπεδα της εν λόγω προστασίας, πρέπει να εκδίδεται απόφαση που να ικανοποιεί τις απαιτήσεις οι οποίες είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία [αποφάσεις της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 68, και της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg και Openbaar Ministerie (Εισαγγελίες Λυών και Tours), C-566/19 PPU και C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, σκέψη 60].
- 75 Ειδικότερα, το δεύτερο επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων του θιγόμενου προσώπου προϋποθέτει ότι η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος ελέγχει αν έχουν τηρηθεί οι αναγκαίες για την έκδοσή του προϋποθέσεις και εξετάζει με αντικειμενικότητα, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενοχοποιητικά και τα απαλλακτικά στοιχεία, και χωρίς να είναι εκτεθειμένη στον κίνδυνο να υπόκειται, μεταξύ άλλων, σε εξωτερικές οδηγίες, ιδίως εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, εάν η έκδοση του εν λόγω εντάλματος είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας [απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg και Openbaar Ministerie (Εισαγγελίες Λυών και Tours), C-566/19 PPU και C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 76 Πρέπει να προστεθεί ότι, όπως επισημαίνει ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 81 των προτάσεών του, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 εντάσσεται σε ένα συνολικό σύστημα εγγυήσεων σχετικών με την αποτελεσματική δικαστική προστασία και προβλεπόμενων από άλλα νομοθετήματα της Ένωσης, στα οποία ανήκει και η οδηγία 2012/13 και τα οποία έχουν εκδοθεί στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και συμβάλλουν στη διευκόλυνση της άσκησης των δικαιωμάτων του προσώπου εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.
- 77 Όπως, όμως, επισημάνθηκε στη σκέψη 61 της παρούσας απόφασης, το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στο πλαίσιο ποινικής δίωξης αποκτά, από τη στιγμή της παράδοσής του στις αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, την ιδιότητα του «κατηγορουμένου» κατά την έννοια της οδηγίας 2012/13 και, ως εκ τούτου, απολαύει όλων των δικαιωμάτων που συνδέονται με την ιδιότητα αυτή και που προβλέπονται από τα άρθρα 4, 6 και 7 της ίδιας οδηγίας, με αποτέλεσμα να μπορεί να προετοιμάσει την υπεράσπισή του και να διασφαλίζεται ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας, σύμφωνα με τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας.
- 78 Επιπλέον, όσον αφορά το χρονικό διάστημα πριν από την παράδοση του προσώπου εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί τέτοιο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους έκδοσης, επισημαίνεται, αφενός, ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ε', της απόφασης-πλαισίου 2002/584 προβλέπει ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να περιέχει στοιχεία σχετικά με τη φύση και τον νομικό χαρακτηρισμό του αδικήματος, καθώς και την περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέστηκε η αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου, του

τόπου και του βαθμού συμμετοχής του καταζητουμένου. Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 79 των προτάσεων του, τα στοιχεία αυτά αντιστοιχούν, κατ' ουσίαν, σε εκείνα του άρθρου 6 της οδηγίας 2012/13.

- 79 Αφετέρου, το δικαίωμα στην αποτελεσματική δικαστική προστασία δεν απαιτεί να μπορεί να ασκηθεί το δικαίωμα που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης για την άσκηση ενδίκου βοηθήματος κατά της απόφασης έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στο πλαίσιο ποινικής δίωξης πριν από την παράδοση του οικείου προσώπου στις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους [πρβλ. απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2019, *Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg και Openbaar Ministerie (Εισαγγελείς Λυών και Tours)*, C-566/19 PPU και C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, σκέψεις 69 έως 71].
- 80 Επομένως, ουδεμία προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας μπορεί να προκύψει από μόνη την έλλειψη ενημέρωσης προσώπου εις βάρος του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στο πλαίσιο ποινικής δίωξης, σχετικά με τα ένδικα βοηθήματα που μπορεί να ασκήσει στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, ούτε από την έλλειψη πρόσβασης στα έγγραφα της δικογραφίας μέχρι την παράδοσή του στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.
- 81 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι από την εξέταση του τρίτου και του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που θα μπορούσε να θίξει το κύρος της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 υπό το πρίσμα των άρθρων 6 και 47 του Χάρτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 82 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 4, και ιδίως η παράγραφος 3 αυτού, το άρθρο 6, παράγραφος 2, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, έχουν την έννοια ότι τα δικαιώματα που προβλέπονται από τις εν λόγω διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των προσώπων που συλλαμβάνονται σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.
- 2) Από την εξέταση του τρίτου και του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που θα μπορούσε να θίξει το κύρος της απόφασης-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, υπό το πρίσμα των άρθρων 6 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(υπογραφές)